

Kapitán in memoriam Walter Hecht

Válečný veterán, příslušník 311. čs. bombardovací perutě RAF

PERSONÁLIE

* 27. dubna 1916

+ 1. listopadu 1943

Walter Hecht se narodil 27. dubna 1916 v Třinci v židovské rodině. Jeho otec byl vyučený hodinář a vlastnil zde obchod a hodinářství. Maminka Augusta Hechtová roz. Borgerová pocházela z obce Močenok na Slovensku. Walter se po absolvování české obecné a měšťanské školy vyučil v Praze jemným mechanikem-hodinářem. Po obsazení Těšínska Polskem byl v roce 1939 polskými úřady vypovězen jakožto politicky nežádoucí. Se svou snoubenkou Alžbětou Pražmovskou vycestoval v červnu 1939 na polskou loď „Sobieski“ z Gdyně do Anglie.

V exilu se oba stali členy levicové komuny nazvané Československý kolektiv. Útočištěm kolektivu bylo venkovské sídlo Buston Manor v hrabství Kent. Pracoval zde s dalšími 40 emigranty na farmě. Vedoucím celé skupiny byl krajan ze Slezské Ostravy Josef Kotas. Za zdejšího pobytu se Walter dne 30. září 1939 s Alžbětou Pražmovskou oženil.

Dne 18. září 1941 vyplnil dotazník, kde se dobrovolně přihlásil do československé armády a byl zařazen u náhradního tělesa-doplňovací skupiny čsl. vojska v Leamington Spa, které se nacházelo v britském hrabství Warwickshire v centrální Anglii. Dne 11. listopadu 1941 byl přemístěn do královského letectva RAF. Vzhledem ke své civilní kvalifikaci byl zařazen jako opravář přístrojů (instrument repair). V lednu roku 1942 se manželům Hechtovým narodila dcera Dagmar.

Waltr Hecht byl 11. května 1942 povýšen do hodnosti AC 1 (vojín). V červnu 1942 se Walter Hecht stal příslušníkem 311. čs. bombardovací perutě a byl zařazen na funkci opraváře palubních přístrojů. Společně s dalšími mechaniky udržoval bojeschopnost letadel těžce zkoušených nepřátelskými stíhači. Dne 1. května 1943 byl povýšen do hodnosti LAC (svobodník). U 311. čs. bombardovací perutě RAF bylo zahájeno přezbrojování na moderní čtyřmotorové bombardéry Consolidated B 24 Liberator.

V červnu 1943 nastoupil LAC Walter Hecht do dalšího specializovaného kurzu pro letecké mechaniky v Melkshamu. Kurz ale nikdy nedokončil. Dne 1. listopadu 1943 byl při jízdě na kole sražen v ulici Kerkel Square autobusem společnosti Western National Omnibus Company. Svému zranění v nemocnici RAF v Melkshamu podlehl.

„Z vyprávění maminky vím, že v osudný den měla zlou předtuchu a když se s otcem loučila, říkala mu, ať je opatrný a dává na sebe pozor,“ říká paní Dagmar Heroutová.



„K tragické nehodě došlo v den, kdy bylo nepříznivé podzimní počasí. Byla mlha a sychravo, navíc silnice k letišti byla špatně osvětlená. Otec měl staré kolo, koupil ho od jednoho polského emigranta. Po srážce s autobusem byl zraněn na hlavě, nebylo mu již pomoci. Jak ukázalo vyšetřování nehody, viníkem byla nepozornost řidiče autobusu, který se také přišel po několika dnech paní Alžbětě omluvit.“

Pohřeb se uskutečnil v krematoriu Golders Green v Londýně dne 5. listopadu 1943. „Po tragickém úmrtí otce jsme se s maminkou přestěhovaly do Londýna. Zde si našla práci v telefonní ústředně, uměla velmi dobře anglicky. Já jsem s ní však nebyla. Londýn nebylo bezpečné město, bylo ohroženo německými nálety, proto mě s ostatními dětmi umístili do jeslí na venkov.“

V srpnu 1945 se Alžběta Hechtová se svou dcerou vrátila do vlasti. Do letadla v Londýně si mohla vzít jen zavazadlo do určité váhy. Mezi nutnými zavazadly byla i mramorová urna s popelem manžela. „Do dnešního dne mám urnu doma ve zvláštní skřínce. Po smrti mé maminky jsem i její urnu se zvláštním obalem umístila vedle tatínkovy urny. Tak jsou konečně spolu,“ říká se smutkem v očích dcera Dagmar.

Waltru Hechtovi byl v roce 1946 udělen Československý válečný kříž 1939 a v Londýně čs. pamětní medaile se štítkem VB, obě vyznamenání in memoriam. V roce 1991 byl povýšen do hodnosti kapitána letectva in memoriam.

„Existuje jen jediná fotografie, kde jsem se svým tatínkem a kterou opatruji jako oko v hlavě. Mám k ní dodnes silný emotivní vztah. Byla jsem tehdy moc malá, nebyly mi ani dva roky, takže vzpomínku na něho jsem si nemohla uchovat, ale přesto svého otce miluji. Maminka mi totiž o něm často vyprávěla a z toho, co mi řekla, jsem pochopila, že ho nesmírně milovala. Po letech jsem se jí zeptala, proč se znovu nevdala a tehdy mi odpověděla, že takového muže by již nikdy nenašla,“ řekla mi při našem setkání letos v Havířově paní Heroutová.

Závěrem bych rád poděkoval paní Dagmar Heroutové, bez jejíž pomoci by tento článek nevznikl. Informací o tříneckém rodákovi a válečném veteránovi Waltru Hechtovi, který zahynul před 68 lety daleko od vlasti jako voják zahraniční československé armády, bylo opravdu velmi málo, přitom tento vlastenec si bezpochyby zaslouží, aby se o něm vědělo.

Plk. v.v. Petr Majer

Foto: soukromé archivy D. Heroutové, J. Eisnera a Petra Majera



Walter Hecht se svou dvouletou dcerou



Farma v Buston Manor

